

Nov 20, 2022

Noi suntem opera de artă a lui Dumnezeu Noi suntem lucrarea mâinilor Lui

Text biblic : Efeseni 2:1-10

Versetul de aur

Căci noi suntem lucrarea Lui și am fost zidiți în Hristos Isus pentru faptele bune pe care le-a pregătit Dumnezeu mai dinainte, ca să umblăm în ele. Ef 2:10

Introducere

A fi creștin, descrie Pavel în acest text, este ca și când ai trecut din moarte la viață. Viața veche a fost moartea, pe când viața este într-adevăr o viață nouă, fundamental diferită de cea veche. Pavel a scris această scrisoare efesenilor pe când era în închisoare la Roma, Dacă a fost scrisă în timpul menționat în Fapte 28:30-31, atunci el a locuit în închisoare unde, în acele timpuri, cel încarcerat trebuia să plătească pentru mâncare și pentru locuit pe timpul încarcerării. Acolo el nu putea să primească vizitatori. Cu toate acestea situația în care era nu a fost plăcută pentru că nu a putut să circule așa cum a vrut. El trecea printr-o judecată împotriva lui. Chiar și ca prizonier, Pavel a subliniat în mod repetat că, creștinii au un loc deosebit în planul lui Dumnezeu. A fi prizonier s-ar putea părea ca fiind mort, dar Pavel a putut vorbi doar despre învierea din morți. Cititorii scrisorilor lui Pavel, deși nu prizonieri, se aflau și ei într-o poziție dificilă. Noua lor credință i-a pus în dezacord cu lumea din jurul lor. Multe dintre relațiile lor familiare fuseseră întrerupte: creștinii de origine evreiască nu mai erau adesea bineveniți în sinagogă; Creștinii dintre neamuri nu mai trebuiau să participe la ritualurile de închinare ale păgânismului. Fiecare grup a fost supus unui dispreț suplimentar pentru asocierea cu celălalt. Creștinii erau bănuți că doreau să submineze fundamentul comunităților lor. Mesajul lui Pavel către Efeseni subliniază o viziune diferită, viziunea lui Dumnezeu. Pe tronul lui Dumnezeu, creștinii nu sunt asupriți, ci biruitori. Ei nu sunt rebeli împotriva comunității, ci unelte ale lui Dumnezeu de reînnoire pentru lume. În ciuda respingerii de către cei apropiați sau chiar de către cei cu autoritate, creștinii — atunci și acum — sunt recunoscători a tot ceea ce a făcut Dumnezeu pentru ei. Experimentăm deja binecuvântările eterne ale lui Dumnezeu și anticipăm un viitor și mai mare când Hristos se va întoarce. Trăim împreună ca Templu lui Dumnezeu (Ef 2:11-22). Pavel însuși, proclamând Evanghelia în ciuda încarcerării sale, a exemplificat cum a fost cu adevărat viața ascultătorilor săi (3:1-19).

Contextul lecției

I. Morți în păcat (Efeseni 3:1-3)

A. Intemnițatul lui Isus Hristos (v 1-2)

Ef 1:18-23 (lecția 11) vorbește cu putere despre învierea lui Isus. Odată cu învierea sa pentru noi, Pavel trece de la manifestarea puterii lui Dumnezeu în Hristos la ceea ce înseamnă aceasta pentru omenire. Dumnezeu ne-a adus înapoi la viață împreună cu El (Col 2:13).

Rezultatul imediat al acestei învieri nu este imunitatea la moartea fizică (o astfel de moarte este învinsă mai târziu; vezi 1 Corinteni 15). Mai degrabă, noua viață în discuție în pasajul de față este de natură spirituală. Moartea spirituală este o consecință a greșelilor și păcatelor noastre. A fi păcătos este a fi mort spiritual, fără adevărata viață, fără de legătură cu Hristos și fără de speranță. Înainte să ajungă să-L iubească și să se supună lui Hristos, cititorii lui Pavel ar fi putut crede că sunt liberi. Dar nu așa a fost cazul. Astăzi încă auzim voci care ne cheamă la păcat, la eșecul moral și la nedreptate. Lumea vrea să ne îndrume după standardele sale. Dacă o lăsăm, nu suntem nici liberi, nici evlavioși.

B. Trăiam în poftele firii noastre pământești. (v 3)

Al treilea element care încurajează păcatul se află în noi. Noi toți (Inclusiv Pavel) am fost mânați la un moment dat de poftele firii ale cămii noastre și de dorințele și gândurile sale. Dacă trupul cuiva îi spune că este ceva care-i place, persoana respectivă poate păcătuii în ciuda consecințelor morale. Putem da vina pe păcătoșenia noastră pe dorințele noastre trupesti. Dar problema începe adânc în noi, în modul în care gândim și ce ne dorim.

II. Prin har suntem mântuiți (Efeseni 2:4-10)

A. Dumnezeu ne-a iubit (v 4-7)

După ce a caracterizat trecutul precreștin al unei persoane ca fiind morți în păcatele noastre, neascultare condusă de diavol și toleranță în patimile păcătoase, Pavel a schimbat discuția la viața viitoare a cititorilor săi. Această schimbare este semnalată prin faptul că noi eram morți în păcatele noastre (Ef 2:1) dar, Dumnezeu ne-a iubit (v 4)

Dreptatea lui Dumnezeu este satisfăcută de viața neprihănită a lui Hristos și de moartea sa sacrificială, Hristos cel nevinovat a luat de bunăvoie locul celor vinovați. În acest fel uimitor, Dumnezeu L-a rânduit mai dinainte ca jertfă de ispășire ca să-și arate neprihănirea Lui (Rom 3:25-26). Viața fără de Hristos a fost o viață de om mort în păcatele Sale. Dar Hristos a înviat ca noi să trăim. Învierea noastră spirituală din păcatul morții este urmată de o înălțare în locurile cerești. Pavel dă un motiv etern pentru salvarea de către Dumnezeu a păcătoșilor din moartea spirituală: pentru ca noi să putem sluji ca o dovadă a harului Său minunat pentru totdeauna. Timpul care începe cu mântuirea prin credință în Hristos nu este o etapă intermediară în planul lui Dumnezeu. Mai degrabă, este pentru totdeauna, un plan pentru veacurile viitoare. Din nou, Pavel imaginează harul lui Dumnezeu ca o bogăție inepuizabilă. La aceasta se adaugă elementul bunăvoinei lui Dumnezeu, un cuvânt care sugerează bunătatea absolută (Rom 2:4). Harul Său, exprimat prin bunătatea Sa, nu este răspunsul lui Dumnezeu la niciun merit al nostru; mai degrabă, este o manifestare care ar trebui să aibe un răspuns din partea noastră.

B. Salvați prin Har (v 8-9)

Salvarea prin har cere un răspuns. Salvarea oferită de Hristos nu are nici un efect dacă nu este acceptată prin har din partea celui care a fost mort în păcat.

C. Pregătiți pentru lucrare (v 10)

Noua noastră viață are un scop și acesta face parte din planul lui Dumnezeu. Am fost scăpați de distrugerea spirituală pentru a putea fi instrumente pentru fapte bune. Totuși trebuie să realizăm că a trăi viața care îi place lui Dumnezeu nu este felul în care suntem mântuiți. Faptele bune nu sunt o plată pentru mântuirea noastră și nici nu sunt condiția pentru a primi acest cadou. Cadoul este gratuit. Dar efectul darului este transformarea. Prin harul lui Dumnezeu, noua noastră creație ne pune pe cale să facem voia lui Dumnezeu pe pământ „precum și în cer” (Matei 6:10). Scopul nostru devine alinierea vieții noastre cu darul pe care l-am primit, astfel încât să arătăm noua noastră identitate ca popor al lui Dumnezeu (Ef 4:1).

CONCLUZII:

Dacă suntem noi în credință, ne putem simți depășiți de chemarea noastră. Cum ne putem măsura așteptările? Cum putem trece peste toate greșelile din viața noastră? Pavel ne reamintește să ne concentrăm nu pe insuficiența noastră, ci pe abundența Harului lui Hristos. În Hristos, Dumnezeu a făcut totul pentru noi. Iertarea este deplină, iar puterea lui este suficientă. Trebuie doar să continuăm să primim și să avem încredere, făcând clipă de clipă ceea ce ne îndrumă și permite Duhul Sfânt. Dacă L-am urmat pe Hristos pentru o lungă perioadă de timp, este posibil să cădem în obiceiul de a crede că merităm orice lucruri bune sau beneficii pe care le avem. Pavel ne amintește că tot ce am făcut noi mai bine nu a fost niciodată suficient de bun; că suntem alături de Hristos prin fapta Lui, nu a noastră; și că tot ceea ce este bun în viața noastră este acum rezultatul primirii în mod liber a darului lui Dumnezeu.

Dumnezeu a făcut totul pentru noi. Dar pe măsură ce primim darul lui, vom fi pentru totdeauna diferiți, pomiți pe calea spre a deveni ceea ce Dumnezeu, bunul Dumnezeu al harului și al milei, a intenționat încă de la început.

Ce trebuie să memorăm: Noi putem trăii acum și pentru totdeauna, dacă acceptăm darul lui Dumnezeu prin victoria lui Hristos.